

Ekonomická světová válka: USA uvalily sankce na třetinu všech zemí, včetně i 60 % chudých zemí

infokuryr.cz/n/2024/09/14/ekonomicka-svetova-valka-usa-uvalily-sankce-na-tretinu-vsech-zemi-vcetne-i-60-chudych-zemi

kuryr

14. září 2024

Americká vláda uvalila sankce na třetinu všech zemí, 60 procent chudých zemí. Tato ekonomická válka stála miliony životů na globálním jihu. Nyní vede k fragmentaci finančního systému.

Washington vede ekonomickou světovou válku.

Podle obsáhlé zprávy Washington Post uvalila vláda USA sankce na třetinu zemí světa, včetně více než 60 procent chudých zemí.

Watch Video At: <https://youtu.be/Caaefla-4g0>

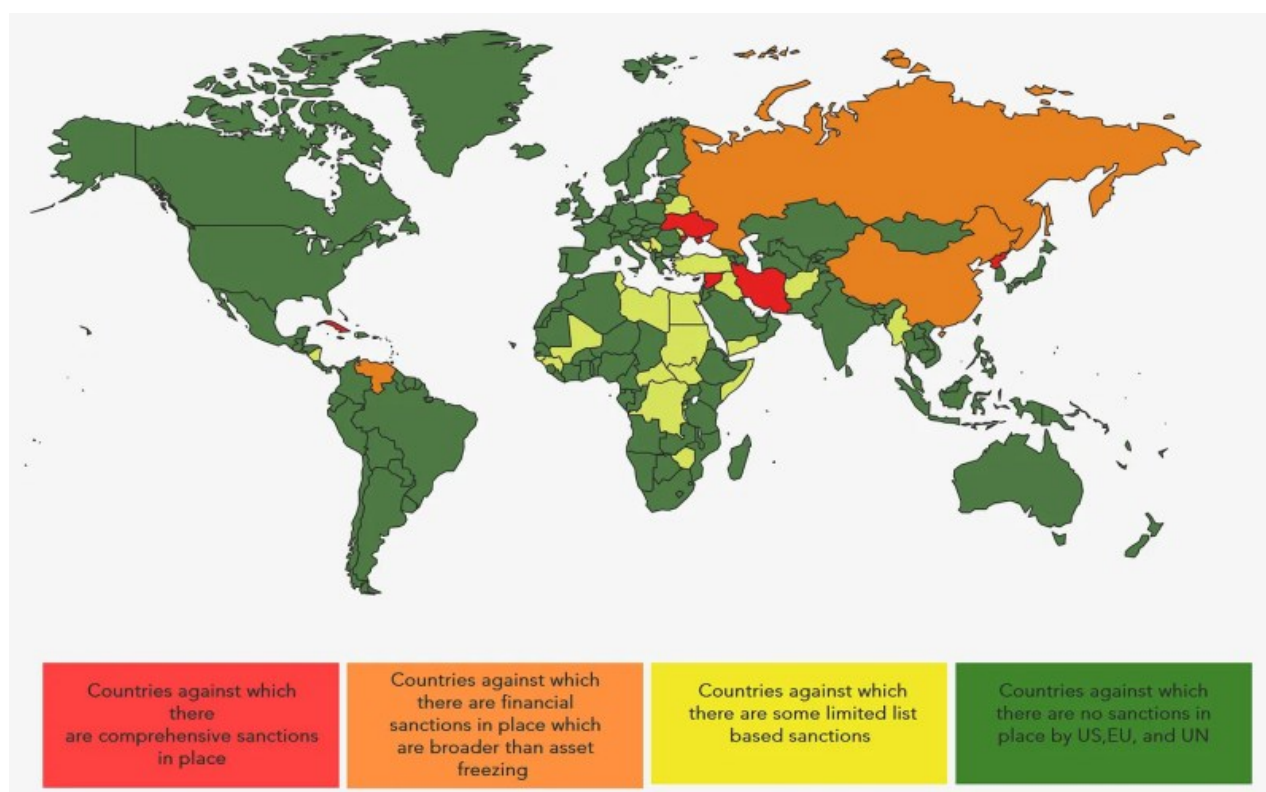
V dubnu 2024 bylo ve Spojených státech aktivních 15 373 sankcí.

Žádná jiná země se počtu sankcí uvalených USA nepřibližuje. Na druhém místě je Švýcarsko s 5 062 sankcemi, následuje Evropská unie s 4 808, Spojené království s 4 360, Kanada s 4 292 a Austrálie s 3 023.

K dubnu 2024 bylo OSN uvaleno pouze 875 aktivních sankcí.

Aby byly sankce legální podle mezinárodního práva, musí je schválit Rada bezpečnosti OSN. To znamená, že naprostá většina sankcí uvalených USA a jejich západními spojenci je nezákonná.

Sankce bez souhlasu OSN jsou označovány jako „jednostranná donucovací opatření“ a v rezolucích Valného shromáždění OSN jsou pravidelně odsuzovány jako trestné .

Mapa zemí, na které USA uvalily sankce (od srpna 2024)

Washington Post ve své zprávě připustil, že nezákonné americké sankce zdevastovaly ekonomiky relativně malých zemí, jako je Venezuela, Kuba, Sýrie a Irák.

Podle deníku americké sankce proti Venezuele přispěly k „ekonomickému kolapsu asi třikrát většímu než ten, který způsobila Velká hospodářská krize ve Spojených státech“ a vyústily v „jeden z nejhorších hospodářských kolapsů v mírových dobách zesílených v moderní historii“.

Odtajněné memorandum ministerstva zahraničí z roku 1960 odhaluje sadistické záměry politiky amerických sankcí.

Dokument zkoumal popularitu nové levicové vlády Fidela Castra na Kubě po revoluci proti pravicovému diktátorovi podporovanému Spojenými státy v roce 1959. Neochotně došel k závěru, že „většina Kubánců podporuje Castra“.

„Jediný předvídatelný způsob, jak ztratit domácí podporu, je prostřednictvím deziluze a nespokojenosti kvůli ekonomické nespokojenosti a strádání,“ stojí v memorandu.

Vysocí představitelé amerického ministerstva zahraničí napsali (zvýraznění přidáno):

Musí být přijata všechna možná opatření k oslabení kubánské ekonomiky . Pokud je taková politika uplatňována, musí být výsledkem pozitivního rozhodnutí, které vyžaduje přístup co nejjobratnější a nenápadný, ale přesto co nejrozsáhlejší s cílem připravit Kubu o peníze a zásoby, peněžní i reálné. mzdy přivodit hlad, zoufalství a svržení vlády.

FOREIGN RELATIONS OF THE UNITED STATES, 1958–1960, CUBA, VOLUME VI

499. Memorandum From the Deputy Assistant Secretary of State for Inter-American Affairs (Mallory) to the Assistant Secretary of State for Inter-American Affairs (Rubottom)¹

Washington, April 6, 1960.

SUBJECT

The Decline and Fall of Castro

Salient considerations respecting the life of the present Government of Cuba are:

1. **The majority of Cubans support Castro** (the lowest estimate I have seen is 50 percent).
2. **There is no effective political opposition.**
3. Fidel Castro and other members of the Cuban Government espouse or condone communist influence.
4. Communist influence is pervading the Government and the body politic at an amazingly fast rate.
5. Militant opposition to Castro from without Cuba would only serve his and the communist cause.
6. **The only foreseeable means of alienating internal support is through disenchantment and disaffection based on economic dissatisfaction and hardship.**

If the above are accepted or cannot be successfully countered, it follows that **every possible means should be undertaken promptly to weaken the economic life of Cuba.** If such a policy is adopted, it should be the result of a positive decision which would call forth a line of action which, while as adroit and inconspicuous as possible, **makes the greatest inroads in denying money and supplies to Cuba, to decrease monetary and real wages, to bring about hunger, desperation and overthrow of government.**

The principal item in our economic quiver would be flexible authority in the sugar legislation. This needs to be sought urgently. All other avenues should likewise be explored. But first, a decision is necessary as to the line of our conduct. [Page 886] Would you wish to have such a proposal prepared for the Secretary?²

LDM

CONTENTS

Preface

List of Sources

List of Abbreviations

List of Persons

Cuba

U.S. interest in the Cuban revolution, the overthrow of the Batista government, and the consolidation of power by Fidel Castro, reevaluation by the U.S. Government of the policy of shipping arms to the Batista government, January–June 1958 (Documents 1–68)

Kidnapping of U.S. citizens by Cuban rebels, June–July 1958 (Documents 69–106)

Continuing violence during the Cuban electoral campaign and reappraisal by the U.S. Government of its support of the Batista government, July–November 1958 (Documents 107–151)

Fall of the Batista government, November–December 1958 (Documents 152–206)

Fidel Castro's assumption of power, January–April 1959 (Documents 207–272)

Visit to the United States by Prime Minister Castro, April 1959 (Documents 273–305)

The Cuban Government's promulgation of an agrarian reform law, and the question of asylum for Batista, May–October 1959 (Documents 306–369)

Bývalý americký úředník, který vedl operace změny režimu zaměřené na svržení kubánské vlády, přiznal deníku The Washington Post ve své zprávě z roku 2024, že „zneužívání tohoto systému bylo směšné“ a popsal americkou ekonomickou válku jako „neúnavný, nikdy nekončící systém v které musíte uvalit sankce na kohokoli a na všechny, někdy doslova.“

Někteří američtí představitelé se sadisticky vysmívají zemím, které se snaží rozdrtit sankcemi.

Orgánem, který dohlíží na sankce, je Úřad pro kontrolu zahraničních aktiv (OFAC) amerického ministerstva financí. Bývalý ředitel OFAC Adam Szubin přepsal text hitu The Police „Every Little Thing She Does Is Magic“ a místo toho zazpíval „Every Little Thing We Do Is Sanctions“ na vánočním večírku v roce 2011, uvádí The Washington Post.

Během pokusu administrativy Donalda Trumpa o převrat ve Venezuele v roce 2019 vysoký americký představitel hrdě přirovnal dusivé sankce Washingtonu k sevření padoucha Dartha Vadera z Hvězdných válek .

Ekonomové Mark Weisbrot a Jeffrey Sachs zveřejnili výzkumnou práci, v níž odhadují, že nezákonné americké sankce způsobily v letech 2017 až 2018 smrt více než 40 000 Venezuelanů . Toto byl konzervativní odhad.

Expert na lidská práva Alfred de Zayas, dříve nezávislý expert OSN na prosazování demokratického a spravedlivého mezinárodního řádu, odhadl v roce 2020, že v důsledku amerických sankcí zemřelo více než 100 000 Venezuelanů .

Americké sankce proti Iráku v 90. letech si vyžádaly statisíce mrtvých. Bývalý zástupce generálního tajemníka OSN Denis Halliday, který sloužil jako humanitární koordinátor OSN v Iráku, rezignoval na svůj post na protest v roce 1998 a označil západní sankce za „genocidu“ .

Halliday v roce 1999 odhadl, že sankce způsobily smrt 1 až 1,5 milionu Iráčanů. Varoval, že západní vlády „záměrně udržovaly program ekonomických sankcí a každý měsíc vědomě zabíjely tisíce Iráčanů. A tato definice odpovídá genocidě.“

Halliday učinil podobné poznámky v rozhovoru v roce 2021 a tvrdil: “ Zabíjíme lidi sankcemi .“ Sankce nenahrazují válku – jsou formou válčení.

Nic z toho ve Washingtonu nepřekvapilo. Američtí představitelé věděli již v 90. letech, že sankce zabíjejí obrovské množství iráckých civilistů.

V rozhovoru pro CBS *60 Minutes* z roku 1996 novinářka Leslie Stahl řekla americké ministryni zahraničí Madeleine Albrightové o zprávách, že v Iráku „zemřelo půl milionu dětí“.

Stahl se zeptal: „Stojí ta cena za to?“ Albrightová okamžitě odůvodnila masovou vraždu a trvala na tom: „Myslíme si, že ta cena za to stojí.“

V roce 2022 označil špičkový odborník OSN na sankce jednostranná donucovací opatření uvalená Západem vůči zemím jako Sýrie za „pobuřující“. Varoval, že by „udusili“ miliony civilistů a „mohlo by to být zločiny proti lidskosti“.

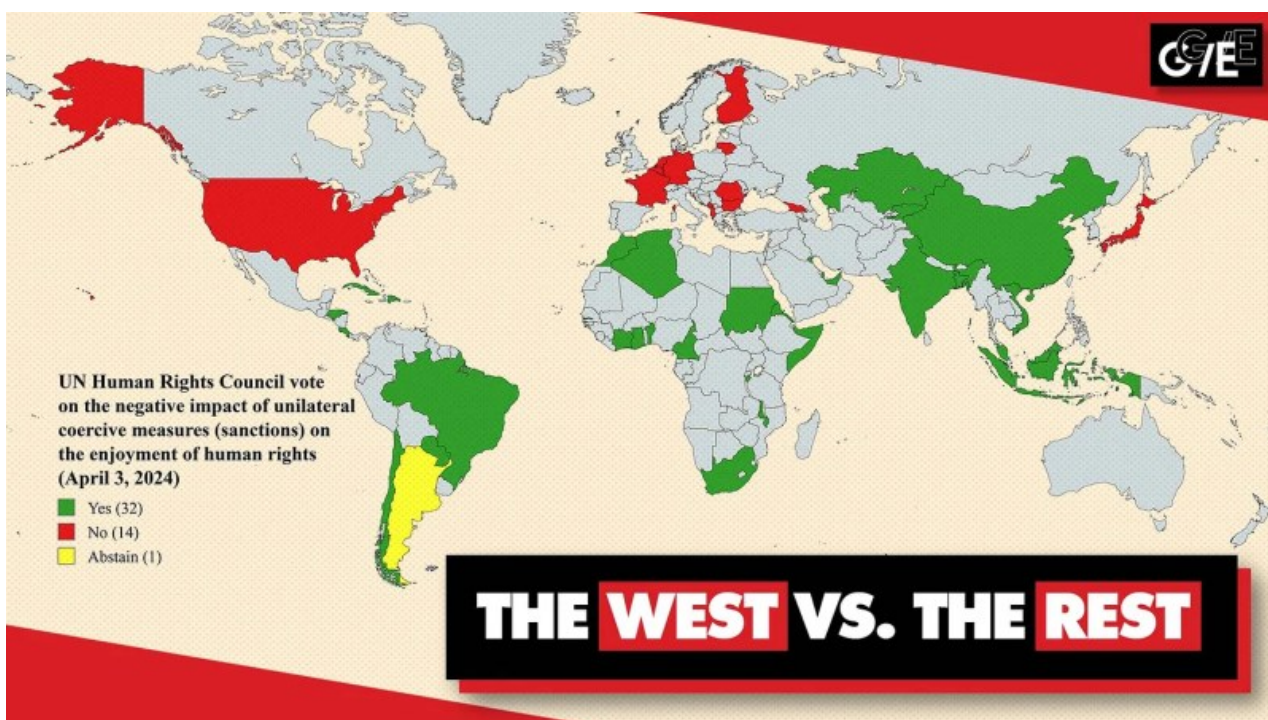
Skupina expertů OSN zaslala v roce 2022 americké vládě dopis, v němž ji vyzvala, aby zrušila nezákonné sankce proti Íránu. Odborníci na lidská práva uvedli, že tato jednostranná donucovací opatření měla „negativní dopad“ na „uplatňování práva na čisté, zdravé a udržitelné životní prostředí v Íránské islámské republice, stejně jako práva na zdraví a právo na život.“

Vysoký komisař OSN pro lidská práva Volker Türk navštívil Venezuelu v roce 2023 a kritizoval sankce, které USA a Evropa proti jihoamerické zemi nezákonně uvalily. Vůdce OSN pro lidská práva řekl, že tato jednostranná donucovací opatření musí být zrušena a varoval, že „prohloubily ekonomickou krizi a omezily lidská práva“.

V listopadu 2023 drtivá většina zemí světa hlasovala na Valném shromáždění OSN pro odsouzení jednostranných donucovacích opatření při porušování lidských práv. Se 128 hlasy pro a 54 proti byl výsledek jasně rozdělený: dříve kolonizované země globálního jihu sankce odmítly, zatímco koloniální vládcí Západu je bránili.

Hlasování v Radě OSN pro lidská práva vypadalo téměř identicky. V dubnu 2024 země globálního Jihu odhlasovaly odsouzení „negativního dopadu jednostranných donucovacích opatření na požívání lidských práv“, zatímco Západ znovu hájil používání nezákonných sankcí.

Přestože západní sankce způsobily v relativně malých zemích těžké ekonomické škody a velké lidské utrpení, mohou být na konci svých sil.

Velké země jako Čína a Rusko se ukázaly jako „příliš velké na sankce“. Západní sankce nedokázaly zničit jejich ekonomiky. Spíše se chovaly jako obrácená forma protekcionismu: podporovaly industrializaci prostřednictvím nahrazování dovozu a pomáhaly Číně a Rusku vyvinout vlastní technologie, aby se staly nezávislejšími.

Dokonce i někteří západní učenci považovaní za válečné štváče uznali, že americká ekonomická válka v Eurasii „selhala“ . Jsou znepokojeni úpadkem západní hegemonie, když Peking a Moskva ve spojení s rozvojovými zeměmi zpochybňují dominanci dolaru a vyvíjejí alternativy ke globálnímu finančnímu systému kontrolovanému USA .